

R O M A N I A N

BASIC COURSE

HISTORY OF ROMANIA

February 1968

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
FOREIGN LANGUAGE CENTER



PREFACE

This is the last volume of the Basic Course in Romanian and is expected to be used during the final three weeks.

Its purpose is to give students a proper background for understanding present-day Romania.

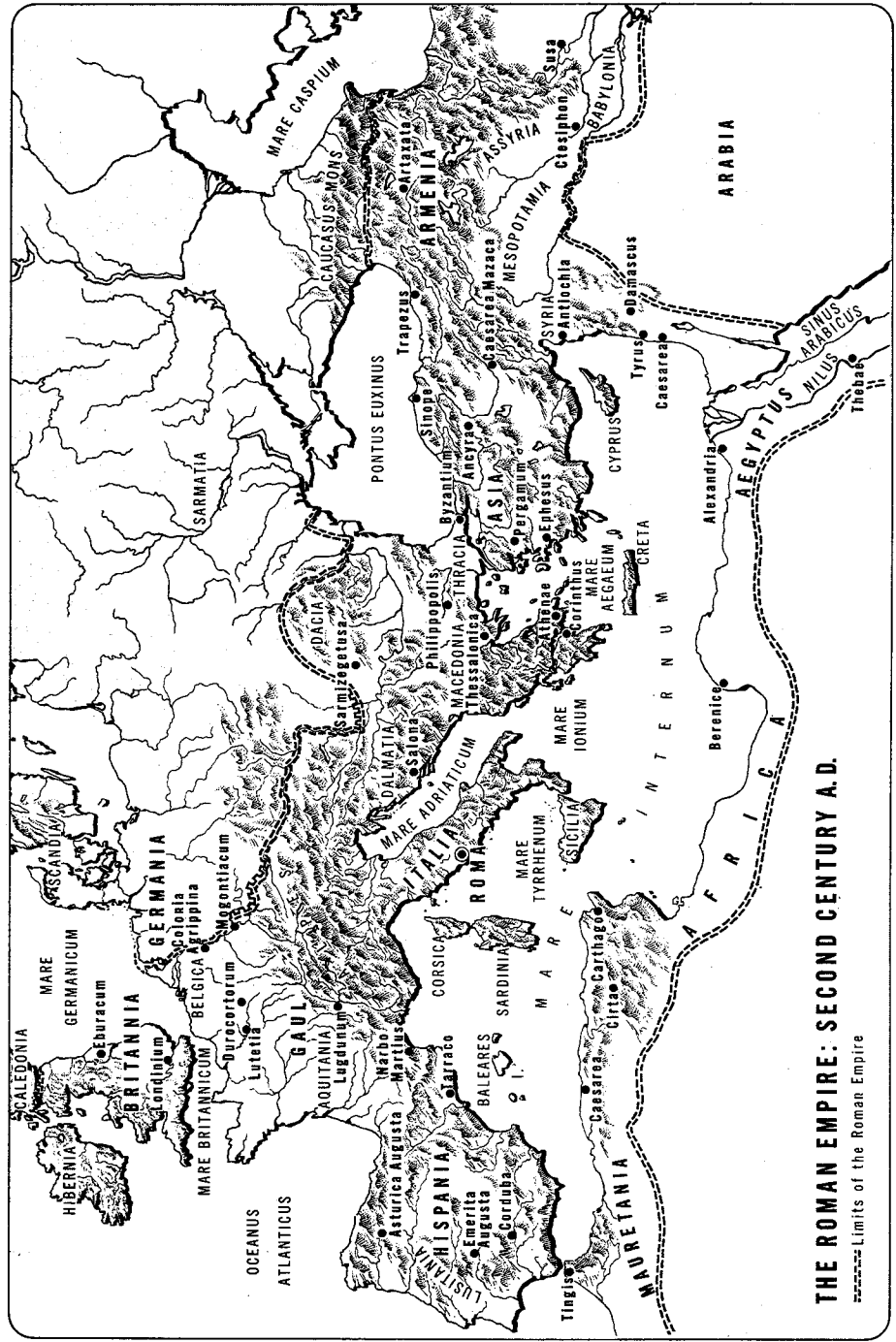
The content covers the history of Romania from the Roman conquest of Dacia to the end of World War I. Much of this history revolves around the lives of certain important personages and their achievements. Included are the founding as well as the political, social, and economic development of the principalities.

Table of Contents

<u>Lesson 1.</u>		
I.	THE DACIANS AND THE ROMANS	1
II.	Questions	11
III.	Topics	12
IV.	Supplementary Readings:	
	The Process of the Romanization of Dacia	14
	Decebal to the People (poem)	16
V.	Homework	18
 <u>Lesson 2.</u>		
I.	THE ROMANIAN PRINCIPALITIES	19
II.	Questions	27
III.	Topics	28
IV.	Supplementary Readings:	
	The Romanian Army During the Reign of Mircea the Old	30
	The Third Letter (fragment of a poem)	32
	Rovine (fragment of a poem)	34
V.	Homework	35
 <u>Lesson 3.</u>		
I.	THE ROMANIAN PRINCIPALITIES DURING THE XV CENTURY	37
II.	Questions	44
III.	Topics	45
	The Song of Stefan Voda (poem)	47
IV.	Supplementary Readings:	
	The Battle of Vaslui	48
V.	Homework	53
 <u>Lesson 4.</u>		
I.	MICHAEL THE BRAVE	55
II.	Questions	62
III.	Topics	63
	Michael the Brave's Last Night (poem)	65
	Michael's Mother (poem)	66
IV.	Supplementary Readings:	
	The Battle of Călugăreni	67
V.	Homework	72

<u>Lesson 5.</u>		
I.	THE ROMANIAN PRINCIPALITIES DURING THE XVII CENTURY	73
II.	Questions	79
III.	Topics	80
IV.	Supplementary Readings:	
	Miron Costin	82
	The Arges Monastery (poem)	85
V.	Homework	90
<u>Lesson 6.</u>		
I.	CONSTANTIN BRINCOVEANU AND DIMITRIE CANTEMIR	91
II.	Questions	97
III.	Topics	98
IV.	Supplementary Readings:	
	We Want Motoc's Head	100
	Constantin Brincoveanu1 (poem)	108
V.	Homework	
<u>Lesson 7.</u>		
I.	THE PHANARIOT RULE AND THE REVOLUTION OF TUDOR VLADIMIRESCU	111
II.	Questions	118
III.	Topics	119
IV.	Supplementary Readings:	
	Transylvania. The Revolution of Horia, Closca and Crisan in 1784	122
	The Ballad of Tudor Vladimirescu (poem)	125
V.	Homework	
<u>Lesson 8.</u>		
I.	THE REVOLUTION OF 1848 IN THE ROMANIAN PRINCIPALITIES	127
II.	Questions	134
III.	Topics	135
IV.	Supplementary Readings:	
	Simion Barnutiu and the Romanian Great National Assembly	137
	Iancu's Songs (poem)	140
V.	Homework	141

<u>Lesson 9.</u>		
I.	THE UNION OF THE MOLDOVA AND MUNTENIA PRINCIPALITIES. ALEXANDER ION CUZA	143
II.	Questions	148
III.	Topics	149
IV.	Supplementary Readings:	
	Old Ion Roata and the Union	150
	Mihail Kogalniceanu	154
	Nicolae Balcescu	156
	The Union March (poem)	159
	The Transylvanian Hora (dance, poem)	160
	Oath (poem)	160
V.	Homework	161
<u>Lesson 10.</u>		
I.	KING CAROL I AND THE INDEPENDENCE OF ROMANIA	163
II.	Questions	168
III.	Topics	169
IV.	Supplementary Readings:	
	Grivita	171
	The Proclamation of the Romanian Kingdom	174
	The Sergeant (poem)	177
	Three, Oh God, and All Three (poem)	179
V.	Homework	182
<u>Lesson 11.</u>		
I.	KING FERDINAND I AND WORLD WAR I	183
II.	Questions	190
III.	Topics	191
IV.	Supplementary Readings:	
	45 Years Since the Union	194
	The Proclamation of the Union of Transylvania with the Mother Country -	
	The Decisions of the Great National Assembly of 1918	199
V.	Homework	201
<u>Lesson 12.</u>		
I.	ROMANIANS ABROAD	203
II.	Questions	207
III.	Topics	208
	Miorita (poem)	210
IV.	Supplementary Readings	
	The Romanian Immigration in the United States	212
	General Pomutz	216
V.	Homework	218



THE ROMAN EMPIRE: SECOND CENTURY A.D.
 ----- Limits of the Roman Empire

IMPERIUL ROMAN: SECOLUL AL II-lea d.Ch.



I. Dacii și Romanii.

Primele popoare despre care istoria spune că au trăit în regiunea R.S.România de astăzi, sînt triburile Trace. Aceste triburi erau răspîndite în întreaga peninsulă Balcanică, atît la nord cît și la sud de Dunăre.

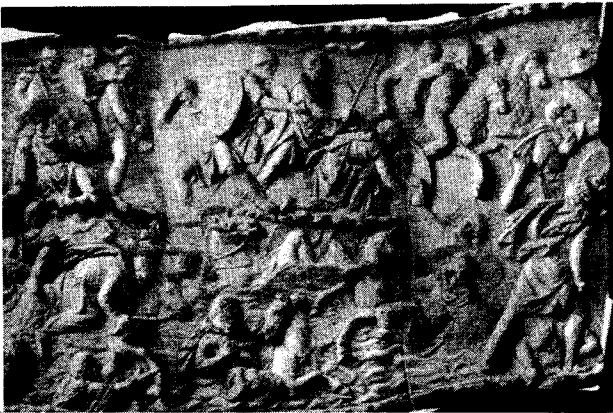
Dintre triburile trace, acelea care au izbutit să joace un rol istoric mai însemnat au fost triburile Dace. Herodot îi califică pe Daci drept „cei mai viteji dintre toți Tracii”.

Dacii n-aveau spiritul de unitate națională, element necesar pentru formarea unui stat puternic și durabil. Au

Lecția 1

fost totuși perioade în istoria Dacilor, când regi puternici i-au unit și când armatele dace au amenințat chiar Imperiul Roman.

Dacii erau împărțiți în două clase sociale: nobili și oameni de rînd. Dacii duceau o viață de oameni așezați, o viață de cultivatori de pămînt și de crescători de vite; creșteau vița de vie, se ocupau cu apicultura, vîneau, pescuiau și prelucrau metalele nobile, aurul și argintul, metale pe care le găseau în regiunea Munților Apuseni.



Infățișarea și portul Dacilor ne sînt cunoscute după bazoreliefurile Columnei lui Traian: purtau opinci în picioare, ițari, cămașa pe din afară, cojoace înflorite, căciulă, etc. Imbrăcămin-

tea era făcută din cînepă, in și lînă.

Dacii erau politeiști, dar credeau în nemurirea sufletului. Cel mai mare zeu era Zamolxis pe care și-l închipuiau sub forma cerului senin. Dunărea era considerată un fluviu sfînt din care beau înainte de a pleca la luptă. Credința în nemurirea sufletului a făcut din Daci un popor disprețuitor de moarte, mai ales în războaie, unde își sacrificau

viața fără teamă, știind că vor merge alături de Zamolxis. Dacii considerau moartea un început al vieții celei noi - își îngropau morții glumind și cântînd și îi jeleau pe noii născuți.

Armata „Dacă” era formată din cavalerie și pedestrime (infanterie). Dacii întrebuițau o sabie mare încovoiată și în lupte purtau un steag cu cap de lup făcut din metal



Intrucît nu cunoșteau scrisul, Dacii aveau legi în versuri, pe care le cântau, ca să le poată ține minte mai ușor. Limba lor se aseamănă cu limba Albanezilor de astăzi.

Capitala statului Dac era la Sarmisegetuza (Grădiște), în sudul Transilvaniei de astăzi, aproape de orașul Hațeg.

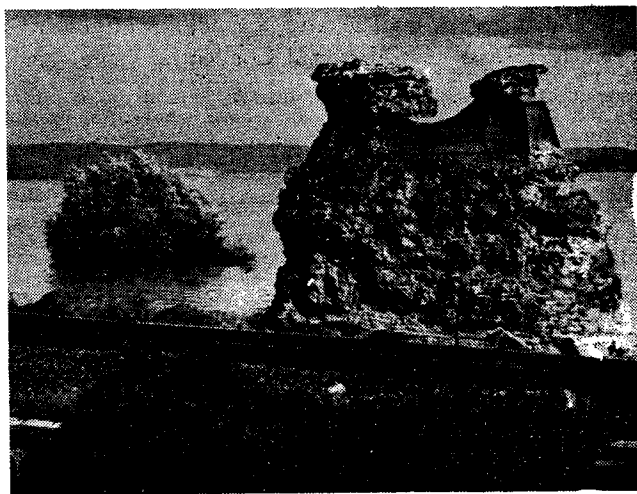
Intre regii Daci mai importanți menționăm pe:

Dromihete (Dromichaites) care a trăit în jurul anului 292 în.Hr. pe Burebista care a domnit între anii 70 în.Hr. și 44 în.Hr. și care era considerat cel dintîi și cel mai mare dintre regii din Tracia și pe Decebal ultimul rege Dac, care a domnit între anii 86 d.Hr. pînă la 106 d.Hr. Aceștia, deci, sînt Dacii, care formează baza etnică a poporului Român de astăzi.

Lecția 1

În drumul lor de cuceriri spre Asia Mică, Romanii au luat contact cu Tracii din Balcani și mai târziu cu Dacii, la nord de Dunăre. În anul 28 î.Hr. Romanii cuceresc teritoriul dintre Munții Balcani și Fluviul Dunărea, unde creează provincia Moesia, cu scopul de a opri incursiunile Dacilor în sudul Dunării.

Pentru a pune capăt acestor incursiuni, împăratul roman Traian (98 - 118) se decide să ocupe Dacia. Decizia de a ocupa Dacia a fost luată din două motive: 1) strategic și 2) economic. Ocupând Dacia, Traian asigura granița de Nord-Est a imperiului Roman împotriva barbarilor, deschidea noi piețe comerciale, asigura veteranilor legiunilor romane posibilitatea de a rămâne în Dacia după terminarea serviciului militar și să colonizeze noua provincie; dădea imperiului roman o nouă și bogată sursă de aur, argint și sare.



Rămășițele podului de la Turnu Severin

În anul 101 d.CH. cu o armată bine organizată, împăratul Traian trece Dunărea în regiunea Porților de Fier și îl atacă pe Decebal, regele Dacilor. Armata romană câștigă o victorie la Tapae în Banat dar

suferă pierderi așa de mari că nu poate continua lupta

pentru a obține o victorie decisivă. În anul 106 d.Hr., Dacii, sub conducerea lui Decebal se răscoală, atacă și omoară soldații din garnizoanele lăsate în Dacia în urma primului război și declară război imperiului roman. Traian trece din nou Dunărea, de data aceasta peste podul de piatră construit de Apolodor din Damasc la Turnu Severin; îi învinge pe Daci într-o serie de lupte și ocupă capitala statului Dac, Sarmisegetuza. Nobilii Daci, pentru a nu cădea în mâinile romanilor ca prizonieri de război s-au sinucis luând otravă iar Decebal s-a străpuns cu propria lui sabie. Astfel, în anul 106 d.Hr. Dacia devine o provincie romană. Victoria asupra Dacilor a fost sărbătorită la Roma timp de 101 zile. În amintirea acestei victorii, s-a ridicat la Roma un monument, Columna lui Traian, monument care în basoreliefurile despică luptele dintre romani și daci. Acest monument poate fi considerat ca fiind certificatul de naștere al poporului român.

Ocupînd Dacia, Romanii au organizat-o după modelul imperiului roman. Au introdus ca limbă oficială limba latină, au adus armată (Legiunea a V-a Macedonica și Legiunea a XIII-a Gemina), funcționari, comercianți, coloni, etc; au construit



Lecția 1

drumuri, amfiteatre, canale de irigație și fortificații ale căror urme se văd și astăzi, mai ales în regiunea Transilvaniei. Mulți veterani s-au stabilit în Dacia și s-au căsătorit cu femei dace.

În timp de 165 ani cât a durat ocupația romană în Dacia, provincia a fost complet romanizată.

Năvălirea barbarilor. Fiind la periferia imperiului, Dacia a fost prima provincie romană care a resimțit migrațiunea popoarelor venind din Est și a fost prima provincie romană părăsită de romani în anul 271 d.Hr.

Cel care a evacuat oficial și definitiv Dacia a fost împăratul roman Aurelian. Aurelian a cedat Dacia Goților pentru a scurta sectorul de apărare al imperiului roman și pentru a constitui un hotar mai ușor de apărat: Dunărea. Goții au venit în Dacia la 271 d.Hr. în urma unei înțelegeri cu împăratul roman Aurelian, ca aliați ai imperiului, pentru a-l apăra în schimbul unei solde, împotriva altor barbari.

Odată cu legiunile romane, au părăsit Dacia numai oficialitățile, funcționarii, marii comercianți, însă majoritatea populației a rămas pe loc, continuând să lucreze pământul, să crească vite, să vâneze, să pescuiască și să lucreze minele de aur și argint. Teoria unor istorici că întreaga populație a Daciei a părăsit provincia odată cu retragerea legiunilor romane la sud de Dunăre s-a dovedit a fi falsă.

Timp de trei secole după părăsirea Daciei, peste teritoriul României de astăzi au trecut diferite popoare barbare, ca: Goții, Hunii, Gepizii, Avarii și alții. Pentru aceste popoare, ocuparea Daciei a avut un caracter trecător în drumul lor spre Apus, spre Roma.

După acest prim val de migrațiune, care, datorită caracterului lui trecător, nu a lăsat urme prea mari pe teritoriul României de astăzi, a urmat migrațiunea slavă, care a avut o însemnătate deosebită prin influența pe care a exercitat-o și prin urmele pe care le-a lăsat pînă în zilele noastre.

În secolul al VI-lea d.Hr. Slavii au început să capete, în viața lor socială, caracterul unor popoare stabile. În locul unei vieți nomade și de incursiuni, Slavii au început să se stabilească și să cultive pămîntul alături de noul popor, poporul român, care era în formație.

Formarea poporului român. Poporul român își are originea pe teritoriul României de astăzi, din amestecul Romanilor cu Dacii și mai tîrziu cu elemente Slave. Procesul de formare al poporului român s-a desfășurat în perioada cuprinsă între secolul al II-lea și al X-lea d.Hr. Procesul acesta de formație al unui popor nou, nu este necunoscut în istorie. De exemplu, poporul englez s-a format, cam în aceeași perioadă, din Celți peste care au venit Anglo-Saxonii.

Lecția 1

De asemenea, Spaniolii sînt Iberi peste care au venit Romanii și mai tîrziu Arabii.

Limba română. În ce măsură a contribuit limba dacă la formarea limbii române, e greu de spus. Se știe că unele elemente din vocabularul limbii române sînt de origine dacă (buză, mînz), în linii mari însă, istoria limbii române începe odată cu colonizarea romană în Dacia. Indiferent cîte cuvinte de origine dacă, tracă sau iliră s-au păstrat în limba română, structura limbii române nu este nici dacă, nici tracă nici iliră, deoarece elementele esențiale ale vocabularului, morfologiei și sintaxei române sînt o continuare a structurii limbii latine.

Limba română s-a format în perioada dintre secolul al II-lea pînă în secolul al VIII-lea. Cînd au apărut Slavii, procesul de formare al limbii române era deja terminat. Influența slavă în limba română s-a manifestat numai în vocabular și nu în structura limbii. De origine slavă sînt numeroși termeni privitori la agricultură ca: plug, brazdă, coasă, snop; termeni privitori la starea timpului: vreme, ceas, etc. De asemenea mulți termeni de origine slavă aparțin sferei religioase: precista, molitva, cazanie, vecernie, ispăși, etc.

Din limba latină, limba română are întregă gramatica și un vocabular bogat. În domeniul agriculturii au rămas

cuvinte ca: a ara, a semăna, secere, grâu, orz, etc., în sfera religioasă au rămas cuvinte ca: Dumnezeu, creștin, cruce, păgîn, etc.

În limba română au fost introduse mai târziu cuvinte de origine greacă, germană, franceză, turcă și maghiară, cuvinte cu o circulație redusă și mai ales regională.

Creștinismul la Români. Pînă astăzi, nu s-a stabilit cînd și în ce condițiuni a avut loc creștinarea în masă a populației din Dacia.

În timpul ocupării Daciei de către Imperiul Roman, creștinismul fiind -în Imperiul Roman- asuprit și considerat în afară de lege, unii creștini din Imperiul Roman pentru a scăpa de persecuțiile religioase au trecut în Dacia. Mai târziu, după Edictul de la Milan (313 d.Hr.) cînd majoritatea populației din Imperiul Roman de răsărit a devenit creștină, răspîndirea creștinismului în Dacia s-a intensificat datorită circulației între nordul și sudul Dunării. Procesul de creștinare a locuitorilor din Dacia a continuat paralel cu formarea poporului român.

Intrucît terminologia religioasă cu privire la dogmă este de origine latină și terminologia religioasă cu privire la ritual, în general, este de origine slavă, deducem că procesul de creștinare a locuitorilor din Dacia se terminase înainte de venirea slavilor în Dacia. Putem deci spune că poporul român s-a născut creștin.

Lecția 1

Migrația popoarelor s-a terminat în secolul al XIII-lea. Printre ultimele popoare migratoare, care se îndreptau spre Apusul Europei, au fost și Ungurii care s-au stabilit în câmpia Panoniei, Ungaria de astăzi, în jurul anului 896. Triburile maghiare au fost unite de regele Ștefan în anul 1000 când s-a încoronat și a impus religia creștină supușilor săi. Urmașii regelui Ștefan pornesc lupte pentru a mări teritoriul lor, cucerind înspre răsărit teritoriul Transilvaniei unde începuseră să apară primele organizații statale românești, voievodatele conduse de voievozi români: voevodatul lui Menumorut între Someș și Mureș (898), voevodatul lui Glad în Banat (898), voevodatul lui Gelu în Transilvania (898) și voevodatul lui Kean în partea de Sud-Est a Transilvaniei (1000). Lipsa unei puternice organizații politice și militare face ca voievodatele române să cadă sub stăpânirea maghiară în perioada anilor 1000-1200 d. Hr.

II. Intrebări:

1. Care dintre triburile trace a jucat un rol istoric mai important?
2. Cum îi califică istoricul grec, Herodot, pe daci?
3. In câte clase sociale erau împărțiți dacii?
4. Cu ce se ocupau dacii?
5. Descrie îmbrăcămintea dacilor.
6. Descrie religia dacilor.
7. Unde era capitala statului Dac?
8. De ce s-a decis Traian, împăratul roman, să ocupe Dacia?
9. Cum a murit regele Decebal?
10. Cum au organizat romanii provincia Dacia?
11. Care au fost primii barbari care au năvălit în Dacia?
12. Când a părăsit împăratul roman Aurelian, Dacia?
13. Aproximativ, când s-a format poporul român?
14. Aproximativ, când s-a format limba română?
15. Aproximativ, când s-au creștinat românii?
16. Când au început Ungurii cucerirea Transilvaniei?

Lecția 1

III. Teme pentru ora de aplicație.

1. Teme pentru discuții libere.

- a. Imperiul Roman în secolul I.
- b. Exilul poetului roman Ovid la Tomis (Constanța).
- c. Continuitatea poporului român în Dacia.
- d. Transhumanța.

2. Viața militară a Dacilor.

Viața militară a Dacilor prezintă unele caracteristici care trebuie relevate. În primul rând, faptul că fiind un popor așezat iar nu nomad, ei pornesc la război numai cu armata lor, nu cu întreg neamul, - femei, copii, bătrâni -, așa cum fac ceilalți barbari din părțile Dunărei, care-și iau cu ei, în expediții, tot ce au, familii și bogății.

Un al doilea fapt important este disprețul de moarte al Dacilor. Crezând, potrivit religiei lor, că sufletul este nemuritor, considerând deci moartea nu ca un sfârșit ci ca un început, Dacii luptă cu un elan și un curaj extraordinar. Sinuciderile în război, atunci când înfrângerea nu se poate evita, sînt un fapt obișnuit.

Dacii sînt cunoscuți de asemenea ca buni călăreți. Ei trag cu arcul din fugă, întocmai ca și Muntenii și Moldovenii de mai târziu. Pe columna lui Traian, Dacii sînt înfățișați luptînd de obicei pe jos. Ei au o sabie încovoiată, arma lor națională, și un scut rotund care-i apără de loviturile dușmanului. Unii poartă însă și sabie lungă și dreaptă, sau o sabie scurtă, cu două tășuri, asemenea celei romane. Alții au lănci și sulițe, alții prăștii pentru aruncat pietre sau plumb.

